

РЕШЕНИЕ

№ 7604

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9979** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. А. С. срещу решение №20161299 от 15.07.2021 г., постановено по НАХД № 2502 по описа за 2021г. на Софийски районен съд (СРС), с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Н.-001/21.02.2020 г., издадено от началника на Регионален отдел Надзор на пазара Югозападна България в Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН). Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Сочи се неправилност на изводът на районният съд, че наказателното постановление не е издадено в противоречие със забраната за повторно наказване за същото нарушение (non bis in idem). Излагат се доводи за допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и в частност образуване на административнонаказателното производство извън тримесечния срок. Твърди се, неправилност на правната квалификация на описаното деяние, а от там и неправилно ангажиране на административното наказателната му отговорност, доколкото като физическо лице-управител не е субект на нарушението. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по

съществува на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът - Държавната агенция за метрологичен и технически надзор не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Н.-001/21.02.2020 г., издадено от началника на Регионален отдел Надзор на пазара Югозападна България в Главна дирекция „Надзор на пазара“ при ДАМТН, с което на К. А. С., в качеството му на управител на [фирма], на основание чл. 56 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред Софийския районен съд съдебно следствие е установено от фактическа страна, че на 13.08.2019 г. служители в РО „НПЮЗБ извършили планова проверка в търговски обект:магазин „ELIMEX“, находящ се на [улица], [жилищен адрес] в[жк]. За установяване на стопанина на обекта от проверяващите е изискан бон от касовия апарат, въз основа на който е установено, че обектът се стопанисва от [фирма], с управител К. А. С.. Констатирано е, че в обекта се предлагали FM трансмитери (подробно описани е АУАН). Същите са продукти за осъществяване на съобщение чрез излъчване и/или приемане на радиовълни, но се предлагат за продажба без придружаващи документи, както следва: копие от ЕС-декларацията за съответствие или от опростената ЕС-декларация за съответствие, без придружаващи продуктите инструкции и информация за безопасност на български език. Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол за извършена проверка (КПИП) № 000642/13.08.2019г.

С писмо изх. № 81-00-1600/05.11.2019г. на ДАМТН от [фирма], вписано като вносител на продуктите, са изискани в 5-дневен срок в работни дни от получаване на писмото следните документи: заверени копия от счетоводни, търговски или други книги и документи (фактури, митнически декларации и др. под.), необходими за проследяване произхода на въпросните продукти. Писмото е получено от управителя на дружеството на 15.11.2019г., видно от известието за доставяне. В определения срок документите не са представени.

С писмо изх. № 81-02-902/16.12.2019 г. на ДАМТН, управителят на [фирма] е поканен да се яви за съставяне на АУАН. На посочената дата в отсъствие на управителя на дружеството е съставен АУАН № Н.-001/20.01.2020 г. , въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление. В същото нарушението от фактическа страна е описано като не оказване на дължимото съдействие на органите за надзор на пазара от управителя на търговското дружество. От правна страна същото е квалифицирано като нарушение на чл. 30ж, ал.3 от ЗТИП и на основание чл. 56 от ЗТИП на К. С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от обективна и субективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение по чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП. Произнесъл се е и по наведените от жалбоподателя доводи за пороци в съдържанието на АУАН и наказателното постановление.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Касационната инстанция напълно споделя изложените мотиви за липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до опорочаване на административно наказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, поради което не намира основание да ги преповтаря. В случая не е нарушен принципа "non bis in idem". Доводите изложени в касационната жалба приповтарят вече наведените такива пред Софийския районен съд, по които е налице произнасяне в обжалваното решение посредством излагането на подробни мотиви за неоснователността на всеки един от тях.

Изводите на състава на Софийския районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП производителят, неговият упълномощен представител или други лица, които пускат продукти на пазара и/или пускат продукти в действие, и търговците по чл. 4б са задължени да осигуряват достъп до местата по чл. 29, т. 1 и 2 и да оказват съдействие на органите за надзор на пазара при изпълнение на техните задължения. По делото не се спори, че К. С., като управител на [фирма], има качеството на вносител на процесните изделия и като такъв се явява адресат на задължението по чл.30ж, ал. 3 от ЗТИП, на който е вменено като задължение да оказва съдействие на органите на надзора на пазара при изпълнение на техните задължения. По делото безспорно е доказано, че от К. С. са изискани документи, доказващи произхода на проверяваните продукти. Като такива не са представени в дадения от административния орган срок, а и след него, чрез бездействието си касатора е възпрепятствал компетентните органи да изпълнят задълженията си. Настоящият съдебен състав счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на физическото лице К. С. за извършеното нарушение, тъй като дружеството е управлявано и представлявано от него и изискуемите от органите и закона действия могат да бъдат извършени само от управителя като физическо лице. Възражението, че физическо лице- управител не попада в нито една от изброените в чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП категория лица, поради

което не е субект на нарушението, е неоснователно. Кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 56 от ЗТИП предвижда, че който пречи или не предоставя документите по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 на органите за надзор на пазара и органите за технически надзор да изпълняват служебните си задължения, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв. Наложено на нарушителя наказание е в законоустановения минимален размер, поради което съдът не намира основания да обсъжда справедливостта и обосноваването му. Формално, по своята конструкция, извършеното нарушение разрива висока степен на обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, а именно - неказване на съдействие на държавните органи при изпълнение на служебните им задължения и възпрепятстване на дейността им. Нарушената правна норма е гаранция за защита на държавните органи, които от своя страна бранят интересите на потребителите и гарантират законосъобразното осъществяване на извършваната от тях дейност.

Неоснователно е и възражението на административнонаказаното лице за съставяне на АУАН извън сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Към момента на извършване на проверката в търговския обект, актосъставителят не би могъл да прецени дали в действителност са настъпили обстоятелствата, които да осъществяват състав на административно нарушение. Моментът от кога е започнал да тече тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е от 23.11.2019 г., когато в определения в писмо изх. № 81-00-1600/05.11.2019 г. срок, изисканите документи не са били представени, а АУАН е издаден на 20.01.2020 г., т.е. в краткия 3-месечен срок, чийто начален момент е откриването на нарушителя. Производството е образувано и в пределите на 1-годишния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН от извършване на нарушението.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20161299 от 15.07.2021 г., постановено по НАХД № 2502 по описа за 2021г. на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.